

den anden problemstilling er, at man går over til et helt nyt system, et helt ny måde at støtte den grønne energi på, som skaber usikkerhed i branchen.

Derfor ønsker vi i den kommende time eller to at få en afklaring på det her område.

Besvarelse

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Vi har været rundt om mange af de problemstillinger i debatten omkring energiredegørelsen. Alligevel synes jeg, at det er udmærket, at Enhedslisten specifikt stiller spørgsmål om vedvarende energi. Jeg vil imidlertid svare meget kort på det, fordi jeg faktisk synes, vi har været rundt om problemstillingen allerede.

Som bekendt videreføres elreformen »Energi 21«s målsætninger i første omgang frem til udgangen af 2003, og jeg er selvfølgelig tilfreds med, at et bredt politisk flertal er enige om, at udbygning med vedvarende energi skal udgøre en hjørnesteen i dansk energipolitik. 10 pct. af det danske elforbrug i 1998 blev produceret ved vedvarende energi. Elreformen sikrer, at denne andel fordobles til 20 pct. med udgangen af 2003. Intet andet land i EU har en så ambitiøs målsætning. Intet andet land har så kontante midler til at nå det mål.

De 20 pct. vil blive opnået ved, at alle elforbrugere pålægges at købe en stigende andel VE-strøm. De forbrugere, der ønsker en større andel VE-strøm end de 20 pct., vil selvfølgelig også stadig væk have mulighed for at købe mere. Elreformen sikrer altså en langt større forbrugerindflydelse ved køb af VE-strøm, end der tidligere var tale om.

Det er også væsentligt at sikre forbrugerdeltagelsen i selv produktionen af grøn el. Der vil derfor blive fastsat særlige regler med henblik på at styrke småproducenter og småskala VE-teknologier såsom solceller og husstandsmøller. Det vil også blive overvejet, hvordan sammenslutninger af forbrugere kan opfylde deres købsforpligtelse af grøn strøm ved lokal udbygning af VE-anlæg.

Som sagt har jeg været inde på de øvrige spørgsmål i debatten tidligere. For regeringen er det en meget vigtig del af elreformen, at vi nu har sikret en målsætning om de 20 pct. allerede ved udgangen af 2003.

Da jeg tiltrådte i sin tid som energiminister, i 1994, husker jeg, at da udgjorde andelen af

VE-strøm 4 pct. Nu er vi altså allerede oppe på 10 pct., og der er – synes jeg – god udsigt til, at vi når målet om de 20 pct. med udgangen af 2003.

Forhandling

Første næstformand (Birte Weiss):

Ordføreren for forespørgerne, hr. Søren Kolstrup.

Søren Kolstrup (EL):

Ifølge Enhedslistens vurdering er der mindst fire forhold, som vi ønsker at få afklaret, når det drejer sig om det grønne marked.

Det springende punkt er aftrapningen af 17-øren. Støtten ophører efter et givet antal driftstimer. Det kan vel i sig selv være slemt nok. Vi ønsker at få en afklaring af, fra hvilket tidspunkt aftrapning regnes: fra opførelsestidspunktet eller fra en given dato i år. Det mener vi er et meget springende punkt.

Forligspartierne har selv erkendt, hvor lokummet brænder. Der står i oplægget til den kommende udmøntning af elreformen:

»Såfremt disse ændringer af pristillægget til vindmøllerne resulterer i, at vindmøllejerne ikke vil kunne afvikle gælden på investering i vindmøller, vil støtten efter anmodning fra vindmøllejerne garantere, at systemansvaret kan overtage vindmøllerne.«

Man erkender altså her selv, at der kan opstå problemer.

Men hvis 17-ørens bortfald indebærer, at tilbagebetalingstiden bliver længere og går ud over den tekniske levetid på 20 år, altså at der måske direkte skulle opstå negativ forrentning og lysten skulle dale, har forligspartierne så en plan B? Eller er målsætningen skabt af hensyn til f.eks. fru Svanholt eller fru Dorit Myltoft, der både er liberal og grøn?

Så jeg efterlyser en diskussion om, hvad man eventuelt vil gøre, hvis markedet punkterer. Hvis bankerne ikke vil give lån overhovedet, når de præcise vilkår kun kendes i 4 år frem, senere hen i 3 år frem, i 2 år frem, 1 år frem, har forligspartierne så en plan B?

Jeg har ikke noget specielt ønske om at få ret i nogen kritik. Det har Enhedslisten ikke, det har markedet for vedvarende energi ikke; men alt tyder på, at der kan ske et kollaps, at der mangler redskaber til at indfri målene. Og derfor er det vigtigt at høre, om forligspartierne er